

การศึกษาประสบการณ์การทำผิดวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดปทุมธานี

ชายนแดน เดชาฤทธิ์ * อัญชลี ชยานุวัชร

สาขาวิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

อีเมล: * lovechaidan@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงคุณภาพในรูปแบบกรณีศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนและหาแนวทางแก้ไขปัญหาการทำผิดวินัยของนักเรียน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการนักเรียนที่มีความประพฤติทางการทำผิดวินัยบ่อยที่สุดจำนวน 7 คนจากเกณฑ์การคัดเลือก 2 เกณฑ์ คือ 1) นักเรียนเป็นคนที่ทำผิดวินัยสูงสุดของโรงเรียนและ 2) เป็นผู้ที่ผู้ปกครองต้องมาทำทัณฑ์บนกับโรงเรียนเครื่องมือที่ใช้มี 3 ชุดคือ 1) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ใช้เวลาสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างคนละ 30 นาที บทสัมภาษณ์ได้นำมาถอดเทปทุกตัวอักษรและนำมาวิเคราะห์เป็นหน่วยความคิดโดยใช้ Grounded Theory และ Constant Comparative Approach 2) การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียน 1 ภาคการศึกษาใช้วิธีบันทึกข้อมูลของแต่ละกรณีศึกษาอย่างย่อๆและวิเคราะห์เนื้อหาโดยจัดกลุ่มความคิดที่ใกล้เคียงกันได้ด้วยกัน 3) การพูดคุยแบบไม่เป็นทางการกับผู้ปกครองของผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลของแต่ละกรณีศึกษาอย่างย่อๆและวิเคราะห์วิเคราะห์เนื้อหาโดยจัดกลุ่มความคิดที่ใกล้เคียงกันได้ด้วยกัน เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ข้อมูลชุดที่สอง

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้การสัมภาษณ์พบว่าปัจจัยครอบครัวและเพื่อนเป็นสาเหตุที่สำคัญของการทำผิดวินัยของนักเรียนการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน 1 ภาคเรียนการศึกษา พบว่านักเรียนมีปัญหาทางด้านอารมณ์ ติดเพื่อนและไม่สนใจเรียน การพูดคุยแบบไม่เป็นทางการกับผู้ปกครองของเด็กพบว่าบทบาทของปู่ย่าตายายที่ตามใจหลานอย่างไม่มีเหตุผล ทำให้หลานสร้างสมนิสัยที่เอาแต่ใจตัวเอง และมีบ่อยครั้งที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ การที่ไม่มีผู้ปกครองคอยดูแลอย่างใกล้ชิด นักเรียนจึงหันไปหาเพื่อนและยอมทำทุกอย่างเพื่อให้เพื่อนรักและรับเป็นพวก เมื่อนำผลที่ได้จากข้อมูลทั้ง 3 ชุดมาเปรียบเทียบกันพบว่า ปัจจัยหลักของการทำผิดวินัยของนักเรียนคือ ครอบครัว เพื่อน และสภาพจิตใจของนักเรียนที่ทำความผิด

แนวทางแก้ไขปัญหาการทำผิดวินัยของนักเรียน มี 3 รูปแบบและควรจัดให้มีขึ้นพร้อม ๆ กันเพื่อแก้ปัญหาการทำผิดวินัยของนักเรียนดังนี้ รูปแบบที่ 1 คือ การป้องกันโดยอาศัยความร่วมมือของคนในชุมชน รูปแบบที่ 2 คือ การดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดจากครู รูปแบบที่ 3 คือ การอบรมบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเช่น พ่อแม่ที่แยกทางกัน พ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ปู่ย่าตายาย ครูอย่างจริงจังให้เข้าใจบทบาทของตนว่าควรช่วยเหลือนักเรียนอย่างไร

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยในอนาคตมีดังนี้ 1) ควรทำงานวิจัยเช่นนี้เพิ่มขึ้นในบริบทใกล้เคียง เช่น ในโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีนักเรียนทำผิดวินัยจำนวนมาก เพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับว่าการขาดวินัยของนักเรียนเกิดจากปัญหาเหล่านี้ 2) นำผลจากงานวิจัยมาจัดทำเป็นแบบจำลองเพื่อไปทำงานวิจัยเชิงทดลองเป็นการต่อยอด

คำสำคัญ: ประสบการณ์การทำผิดวินัย, ปัญหาเรื่องวินัย, อุปสรรคของการเรียนรู้

A STUDY OF THE EXPERIENCES OF JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS
WITH DISCIPLINE PROBLEMS
AT A PRATHUM THANI SCHOOL

Chaidan Decharit* Anchalee Chayanuvat

Faculty of Education Rangsit University

E-mail: * lovechaidan@hotmail.com

Abstract

This qualitative study is aimed at identifying the factors that lead to indiscipline students who often break the school regulations to find out how such problems can be reduced and students who are at risk can be better taken care of so that they can concentrate on their studies. The data were collected from 7 students screened from two participant selection criteria: 1) They topped the school list of wrong doing and 2) their parents were invited to sign parole agreements with the school. There were 3 sets of instruments: 1) 30-minute individual semi-structured interviewing. The interviewed data were transcribed and analyzed with Grounded Theory and Constant Comparative Approach 2) Brief records of student behaviour while at school were kept for one semester and 3) Informal small talks with parents of the key informants were recorded. The contents of both 2 and 3 were content analyzed into categories for emerging patterns for interpretation.

The findings were ‘family’ and ‘friend’ were significant factors leading to student indiscipline. Observations of student behaviour revealed that students had problems with their temperament, unreasonably attraction to friends and inattention to study. The informal talks with parents indicated that grandparents excessively pampered their grandchildren resulting in the “Me-first” attitude and disobedience. Having no close supervision from parents, students turned to their friends and would do everything to win their hearts for their love and acceptance. When the results from 3 sets of data were compared for similarities and differences, it was found that major factors for students’ indiscipline were ‘family’, ‘friend’ and ‘temperament’.

Ways to solve this problem should take many forms that take place simultaneously as follows: *Way 1*: Prevention by the community, who will cooperate with one another to take care of their children, *Way 2*: At school, students need to be given full attention by

the teachers and *Way 3*: All stakeholders such as divorced parents, step parents, grandparents, and teachers should be intensively trained to understand their roles in student support.

Recommendations for future research are 1) More research should be done in similar contexts such as in schools where there are lots of discipline problems to confirm that the factors found in this study are major causes of indiscipline 2) Use the findings of this study to design a model for an experimental research.

Keywords: Experiences in breaking school regulations, Indiscipline Issues, Barriers of learning

บทนำ

กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2574 (2559, น.7) ระบุว่า “จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพของสังคม ประเทศ และของโลก” การมีวินัยถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการใช้ชีวิตในโลกยุคปัจจุบัน เพราะจะช่วยให้บุคคลสามารถใช้ชีวิตอยู่ในระเบียบแบบแผนที่เป็นสิ่งที่คาดหวังของสังคม (Evertson and Emmer, 1982) และเพื่อให้สามารถสร้างวินัยให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน Rogus (2001) เสนอให้ “วินัยตนเอง (Self-discipline)” เป็นเป้าหมายของโรงเรียนเพราะเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพที่สุด ความสามารถในการบริหารจัดการตนเองและการมีระเบียบวินัยจะนำไปสู่ความใส่ใจผู้อื่น

National Forum of Educational Administration and Supervision Journal (2013, น. 24-30) เชื่อว่าโลกในยุคปัจจุบันเป็นโลกที่มีความอ่อนแอในเชิงระเบียบวินัย คุณค่าสถาบันครอบครัวลดลง ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวที่เคยแนบแน่นห่างเหินกันมากขึ้น สมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่แบบต่างคนต่างอยู่ ในขณะที่เดียวกันสถาบันสังคมอื่นๆ ศาสนา เริ่มประสบกับปัญหาในเรื่องความน่าเชื่อถือ นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ (ผู้จัดการออนไลน์, 30 มิ.ย. 2552) พบความเสื่อมถอยของคุณธรรมจริยธรรม โดยด้านความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบลดน้อยลงร้อยละ 70% ทำให้คนจำนวนมากประสบปัญหาที่เกิดจากสภาพสังคมที่สับสนผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดในสังคมดังกล่าว คือ เยาวชนของประเทศซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นอันเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ และเป็นช่วงวัยที่มีความคาดหวัง มีความต้องการสร้างความเป็นตัวตนและการยอมรับจากผู้อื่น (แพรวพรรณ สุวิวงศ์, 2559)

สถิติการทำผิดวินัยของนักเรียนปีการศึกษา 2560 ในโรงเรียนที่เป็นสถานที่เก็บข้อมูลพบว่ามีการทำผิดระเบียบ 72 ครั้ง มีจำนวนคนทำผิด 221 คน การทะเลาะวิวาทเป็นความผิดที่เกิดบ่อยครั้งที่สุดในรอบปี (36 ครั้ง) และมีจำนวนคนที่ทำความผิดมากที่สุด (124 คน) รองลงมาเป็นการสูบบุหรี่ มีการทำผิด 21 ครั้ง มีคนทำผิด 51 คน การแต่งกายผิดระเบียบ 6 ครั้ง มีคนทำผิด 23 คน หนีเรียน 9 ครั้ง มีคนทำผิด 23 คน ทั้งนี้ยังไม่นับรวมกับการทำผิดแบบอื่น ๆ ที่ไม่ได้เชิญผู้ปกครองมาทำทัณฑ์บนสะท้อนให้เห็นภาพของโรงเรียนที่เป็นแหล่งเก็บข้อมูล โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนขยายโอกาส เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย รับนักเรียนที่หาที่เรียนไม่ได้หรือขาดโอกาสจากการสอบที่อื่นมาและเป็นทางเลือกให้พ่อแม่ที่มีรายได้น้อยแต่ต้องการจะให้ลูกได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ (ข้อมูลจากสมุดบันทึกการทำผิดของโรงเรียน ประจำปี พ.ศ. 2560)

ผู้วิจัยในฐานะครูและผู้ดูแลงานด้านวินัยตระหนักว่าวินัยเป็นคุณลักษณะสำคัญที่พึงปลูกฝังในตัวผู้เรียน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาการขาดวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการศึกษาว่าสิ่งใดเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนทำผิดวินัยของโรงเรียนและจะช่วยนักเรียนเหล่านี้ให้ปรับตัวมาเป็นนักเรียนที่มีวินัย มีคุณธรรมจริยธรรมและสนใจการเรียนรู้ได้อย่างไร

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียน
2. เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการทำผิดวินัยของนักเรียน

คำถามวิจัย

ปัญหาการวิจัยมี 2 ข้อคือ

1. ทำไมนักเรียนจึงทำผิดกฎระเบียบวินัยอยู่เสมอ
2. แนวทางแก้ไขปัญหาการขาดวินัยของนักเรียน ควรเป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนทำผิดกฎระเบียบวินัย และหาแนวทางแก้ไขปัญหาการทำผิดวินัยของนักเรียน ภายใต้ขอบเขตดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนนักเรียน 7 คน จากกลุ่มที่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดกฎระเบียบของโรงเรียนอยู่เสมอใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง Purposive Sampling โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกจากผู้ที่ทำผิดสูงสุดและมีบันทึกของโรงเรียนที่มีการเรียกผู้ปกครองมาพบเพื่อทำทัณฑ์บน
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เดี่ยว เวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์คนละ 30 นาที ในภาคการศึกษาที่ 2 ระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2560 ถึงเดือนมกราคม 2561 หลังจากนั้นนำบทสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหาและจัดกลุ่มแนวคิดตามแนวทางของ Grounded Theory และ Constant Comparative Method (Glaser and Corbin, 1990).
3. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน 1 ภาคการศึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดบันทึกสิ่งที่ได้สังเกตในรูปแบบของ Field notes
4. การพูดคุยกับผู้ปกครองอย่างไม่เป็นทางการ โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดบันทึกข้อมูลสำคัญในรูปแบบของ Field notes
5. สถานที่เก็บข้อมูลคือ โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่ผู้วิจัยจะได้รับคือมีข้อมูลเชิงลึก ได้เรียนรู้สาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนและสามารถนำข้อมูลนั้นมาวางแผนป้องกันไม่ให้นักเรียนของโรงเรียนที่เป็นพื้นที่ของการเก็บข้อมูลทำผิดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้วิจัยสามารถจะออกแบบกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงรอดพ้นจากการทำความผิดที่อาจจะทำโดยไม่ได้ตั้งใจหรือความไม่รู้โรงเรียนที่ผู้วิจัยสังกัดอยู่จะได้รับประโยชน์เช่นเดียวกัน

เพราะโรงเรียนสามารถเก็บข้อมูลที่จะได้จากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นฐานข้อมูลสำคัญของงานด้านวินัยของโรงเรียนไปวางแผนงานด้านวินัยของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ส่วน ๆ คือ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ความสำคัญของวินัยกับโรงเรียน และความเข้าใจเรื่องวินัย ผลของการไม่มีวินัย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสาเหตุของการทำผิดวินัย

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์

สตรางค์ โค้วตระกูล (2556, น. 159) กล่าวถึง มาสโลว์ (1987, น.64) ว่าได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ชั้น คือ ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการความรักและการเป็นส่วนหนึ่ง (Love and Belongingness Needs) ความต้องการการเคารพนับถือ (Esteem Needs) ความต้องการเข้าถึงสภาพที่แท้จริงแห่งตน (Self-Actualization Needs) โดยจัดลำดับความต้องการจากต่ำไปสูง เมื่อความต้องการชั้นต่ำได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจ จึงจะเลื่อนขั้นของความต้องการให้สูงขึ้นต่อไป และความต้องการชั้นสูงสุดจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการชั้นต่ำกว่าทั้ง 4 ชั้นได้รับการตอบสนอง อย่างไรก็ตามการตอบสนองขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละบุคคล และความต้องการแต่ละขั้นไม่จำเป็นต้องบรรลุถึง 100%

McLeod (2018) กล่าวว่าทฤษฎีของ فروยด์ เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านร่างกายของนักเรียนและความสามารถในการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่วงการศึกษาศึกษาให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งสิ่งที่น่าสนใจจากทฤษฎีของ فروยด์คือ ความคิดของมนุษย์เป็นต้นนำไปสู่พฤติกรรม จึงมีความจำเป็นที่เราจะศึกษาความคิดของมนุษย์จะทำให้เราเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ว่าเหตุใดจึงแสดงออกเช่นนั้น และท้ายที่สุดหากเราเข้าใจมนุษย์เราก็จะเข้าใจสังคมเพราะสังคมประกอบด้วยมนุษย์นั่นเองในศตวรรษที่ 20 นักการศึกษาเริ่มให้ความสนใจเรื่องพัฒนาการของเด็กและปัจจัยที่ทำให้มีการพัฒนาไปในแนวทางนั้น จากวัยเด็กไปจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ فروยด์ เชื่อว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างที่เด็กพัฒนาการมาตั้งแต่เล็กจะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรม ถ้าพัฒนาการของเด็กเป็นไปอย่างราบรื่น จะส่งผลให้เด็กคนนั้น เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพจิตดี กล่าวคือ ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงวัยเด็กจะมีผลสำคัญต่อการพัฒนา فروยด์ กล่าวว่า บุคลิกภาพของคนทั่วไปส่วนใหญ่จะเริ่ม

ทฤษฎีของบันดูรา (1977) ได้กล่าวว่าสิ่งที่สำคัญสำหรับมนุษย์คือ ความภูมิใจแห่งตน หรือการเคารพตนเอง หรือการเห็นคุณค่าในตนเอง เขาเชื่อว่าการเคารพตนเองจะสร้างขึ้นตามขั้นตอนที่ 1) การเห็นคุณค่าในตนเองเกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นกับการสนองตอบ 2) พฤติกรรมเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากสิ่งแวดล้อมโดยกระบวนการเรียนรู้จากการสังเกตเด็กสังเกตผู้ใหญ่ที่อยู่รอบตัว ซึ่งเป็นแบบอย่าง เช่น พ่อแม่ ตัวละครในทีวี เพื่อนและครู พวกเขาจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านั้น เช่น ความเป็นชาย ความเป็นหญิง การสนับสนุนหรือการ

ต่อต้านสังคม เด็กจะเลียนแบบคนที่คล้ายตนเอง และจะเลียนแบบคนเพศเดียวกัน และ 3) เด็กจะได้รับแรงกระตุ้นเมื่อได้รับคำชมหรือถูกลงโทษ

2. ความสำคัญของวินัยกับโรงเรียนและความเข้าใจเรื่องวินัย

ในโรงเรียน “วินัย” มีความสำคัญเพราะเป็นปัจจัยสำคัญในความสำเร็จของกระบวนการเรียนการสอน Ugurlu et al (2015, น.120-125) ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความหมายของคำว่า วินัย พบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่า วินัยหมายถึง ระเบียบกฎเกณฑ์ ในส่วนของระเบียบวินัยนักเรียน หมายถึง การปรับตัวให้เข้ากับกฎระเบียบของโรงเรียนและการตระหนักถึงความรับผิดชอบ ในประเด็นของรูปแบบของวินัยที่ครูส่วนใหญ่อยากนำมาใช้คือ แนวทางของการนำระเบียบมาใช้ด้วยความรักและการดูแลด้วยความเอาใจใส่ รวมถึงการสื่อสารอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้ปกครองกับครู

เมื่อพูดถึงระเบียบของโรงเรียน คนส่วนใหญ่จะนึกถึงการลงโทษถ้าประพฤติผิดระเบียบ คำว่า “ระเบียบ” สื่อสารไปในทางลบมากกว่าบวก ถวิล อรัญเวศ (2560) อธิบายว่า ระเบียบของกระทรวงศึกษาก่อนหน้าปี พ.ศ. 2543 อนุญาตให้มีการลงโทษนักเรียนด้วยการตีได้ ต่อมาเมื่อสรุปว่าการเขียนตีไม่ได้ส่งผลดี กระทรวงศึกษาจึงได้มีการปรับเปลี่ยนระเบียบเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นโดยกำหนดระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) ระบุการลงโทษไว้ 5 ประการตามความหนักเบาของโทษ คือ 1) ว่ากล่าวตักเตือน 2) ทำทัณฑ์บน (เชิญผู้ปกครองมาบันทึกทราบความผิดของลูกหลาน 3) ตัดคะแนนความประพฤติ 4) ทำกิจกรรมให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และ 5) พักการเรียน ดังนั้นหากพิจารณาจุดเจตนารมณ์ของระเบียบนี้คือ โรงเรียนจะเป็นผู้กำกับดูแลเรื่องเกี่ยวกับวินัยของโรงเรียน เช่น การแต่งกายการขาดเรียนบ่อย ๆ โดยตั้งใจ (การโดดเรียน) การวิวาทชกต่อย ทำร้ายร่างกาย เรื่องยาเสพติด ทั้งนี้ แต่ละโรงเรียนมีประกาศเฉพาะ แต่ยังคงมีนักเรียนที่ทำผิดวินัยจำนวนมาก ส่วนใหญ่กลับสู่วังวนเดิมคือไปมั่วสุมกับกลุ่มเพื่อน ๆ ที่ร่วมกันทำผิด จึงมีประเด็นที่ควรศึกษาว่าอะไรคือปัจจัยที่ทำให้นักเรียนทำผิดวินัย

3. ผลของการไม่มีวินัย

การไม่มีวินัยของเด็กและเยาวชนนำไปสู่ปัญหาด้านการเรียนรู้ การที่นักเรียนไม่มีความสุขในการเรียนและอยู่ภายในโรงเรียน แต่ต้องการไปทำกิจกรรมอย่างอื่นนอกโรงเรียนที่ทำให้ต้องขาดเรียนก็เป็นผลของการไม่มีวินัย อุทัย ดุลยเกษม (2545, น. 112) เชื่อว่า “เมื่อเด็กมีปัญหาด้านการเรียนรู้ เขาย่อมเผชิญชีวิตในสังคมได้ยาก” ในทำนองเดียวกัน Eisler (2000, น. 8) เชื่อว่าหากเด็กและเยาวชนขาดความมั่นคงทางอารมณ์ เขาจะเติบโตเป็นคนก้าวร้าว ไม่มีระเบียบวินัย กำกับผู้อื่นไม่ได้หรือทำตัวเป็นนักเลงอันธพาล ทำให้เรียนหนังสือไม่รู้เรื่องเพราะควบคุมการวางแผนระยะยาวให้กับตนเองไม่ได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรมสรุปประเด็นเกี่ยวกับการทำผิดวินัย ครอบคลุมปัญหาการทำผิดวินัยและแนวทางแก้ไขปัญหา งานวิจัยในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเรื่องการทำผิดวินัยของนักเรียนมีดังนี้

วิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง (2551) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อวิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียน

ในช่วงชั้นที่ 3 จำนวนรวมทั้งสิ้น 146 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อวินสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที พบว่า 1) การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อวินสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้ ด้านการแต่งกาย (4.41) ด้านความรับผิดชอบ (4.27) และด้านความประพฤติ-ปฏิบัติ (4.18)

น้ำฝน กุลชุตติธ (2552) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรีโดย เก็บข้อมูลจาก นักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี จำนวน 251 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่าการติดตามแก้ไขปัญหาด้านการแต่งกายของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องส่วนทางด้านความประพฤติและวินัยมีการติดตามเฝ้าระวังนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษครูและมีระเบียบของโรงเรียนลงโทษตามที่ได้กำหนดไว้อย่างจริงจัง งานวิจัยทั้งสองเรื่องข้างต้นแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนให้ความสำคัญต่อการรักษาระเบียบของโรงเรียนในระดับมาก

ในเรื่องของแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนปรีตินัส จันทรากานตานันท์ (2557) เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ ครูโรงเรียนการุญวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 15 คน กลุ่มที่สองคือผู้มีความรู้ทางด้านวินัยในจังหวัดอุทัยธานี จำนวน 7 คน พบว่า ปัญหาการพัฒนาวินัยของโรงเรียนการุญวิทยาคมเกิดจากกลุ่มเพื่อน สภาพแวดล้อมในโรงเรียน สภาพแวดล้อมครอบครัว สภาพแวดล้อมสังคม งานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่าการที่นักเรียนจะมีระเบียบวินัยได้ต้องพิจารณาปัจจัยนอกโรงเรียนด้วย

งานวิจัยของ Ameteppee, Chitiyo and Abu (2009) ศึกษา นักเรียน 45 คน อายุระหว่าง 13-18 ปี (ผู้ชาย 22 คนและผู้หญิง 23 คน) ครู 15 คน (ผู้ชาย 8 คนผู้หญิง 7 คน) จากโรงเรียน 3 แห่ง (โรงเรียนเป็นโรงเรียนหญิงล้วน ส่วนอีก 2 โรงเรียนเป็นโรงเรียนสหศึกษา โดยคัดเลือกโรงเรียนจากความสามารถในการเข้าถึงและมีอาสาสมัครตอบแบบสอบถาม ใช้แบบสอบถาม 2 ชุด ๆ หนึ่งใช้ถามเฉพาะครูใหญ่ อีกชุดหนึ่งใช้กับครูและนักเรียน พบว่ามีสาเหตุของการทำผิดวินัย 3 แบบใหญ่ ๆ คือ เป็นปัญหส่วนตัวบุคคล สาเหตุจากปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว และสาเหตุจากปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน งานวิจัยพบว่า การทำผิดระเบียบวินัยคล้ายกันในทุกโรงเรียน คือ นักเรียนออกจากบริเวณโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่งกายไม่เหมาะสม การก้าวร้าวและการทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน ในโรงเรียนชายมีปัญหาการพกพาอาวุธ แต่ไม่มีเรื่องการคุกคามทางเพศกับการลอบวางเพลิง สรุปว่าสาเหตุหลักของการทำผิดวินัยมาจากครอบครัวคือ พ่อแม่ทำหน้าที่ไม่เหมาะสม ขาดความรับผิดชอบเป็นผลจากสภาพเศรษฐกิจ Ugurluet al (2015) ศึกษาครูชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 20 คน จาก 10 โรงเรียนว่าจะใช้แนวทางอะไรในการจัดการกับปัญหาระเบียบวินัย พบว่าครูเลือกใช้วิธีการให้ความรักและให้พ่อแม่และการสื่อสารอย่างใกล้ชิดระหว่างพ่อแม่และครู

5. สาเหตุที่นักเรียนทำผิดวินัย

นักเรียนทำผิดวินัยจากสาเหตุหลายประการ เช่น ครอบครัว สิ่งแวดล้อมภายนอกและพฤติกรรมของตนเอง (Ametepee, Chitiyo and Abu, 2009; ปริตินัส จันทราทานานันท์, 2557)

5.1 ครอบครัว

ผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษาเรื่องความสำคัญของครอบครัวมักจะกล่าวว่าพฤติกรรมของผู้เรียนหล่อหลอมจากการเลี้ยงดูและการอบรมดูแลในครอบครัว

อุทัย ดุลยเกษม (2545, น.16) ตั้งคำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครอบครัวว่าเหตุใดความรักและความผูกพันไม่ได้ถูกสร้างขึ้นทั้งๆที่ครอบครัวเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของประเทศ และน่าจะมีความสามารถในการจัดการกับสมาชิกในครอบครัวได้อย่างเหมาะสม (Eisler, 2000, น.5) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเด็กจำนวนมากมีสื่อสารมวลชนเป็นครูคนแรกเพราะส่วนใหญ่ถูกทิ้งไว้ดูโทรทัศน์ในขณะที่คนในครอบครัวต้องทำภารกิจอื่น ๆ ดังนั้นเมื่อมีปัญหาเด็กทำผิดวินัยของโรงเรียน ครอบครัวจะตกเป็นจำเลยที่ 1

เด็ก ๆ ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับผู้ที่เลี้ยงดูตนเองซึ่งมักจะเป็นพ่อแม่ แต่ก็มีเด็กจำนวนมากไม่มีพ่อแม่ เนื่องจาก พ่อแม่อาจจะหย่าร้างกัน Fox (2001, น.38) อ้างว่า การหย่าร้างของพ่อแม่ทำให้เด็ก ๆ รู้สึกว่าหิวและเติบโตมาเป็นเด็กมีปัญหา เด็กบางคนต้องอยู่กับพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวซึ่งมีลักษณะการเลี้ยงดู ที่แม่ต้องเป็นทั้งพ่อและแม่ หรือ พ่อที่ต้องรับทั้งสองบทบาทมาปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดลักษณะของครอบครัวที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ต่างไปส่งผลถึงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ และคณะ (2541: น. 9-10) รายงานไว้ว่า ครอบครัวไทยเปลี่ยนเป็น “ครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น” จำนวนครัวเรือนมากขึ้นในขณะที่ครอบครัวเล็กลง คนไทยส่วนใหญ่มีหนี้สินมากขึ้น คู่สมรสส่วนใหญ่ไม่พร้อมก่อนจะมีบุตร มีครอบครัวที่แยก หย่า หย่าสูงขึ้น ครอบครัวไทยเห็นว่าภาระบทบาทของครอบครัวต่อเด็กและเยาวชนคือการอบรมสั่งสอนเป็นหลัก ให้ความรักเป็นเรื่องรอง จะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนไทยตกอยู่ในความเสี่ยงอย่างมากหากสภาพของครอบครัวก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมากต่อพวกเขา

การเลี้ยงดูลูกอาจจะไม่ใช่เพียงให้มีที่อยู่ อาศัย กินอยู่ หลบนอนอย่างไม่ต้องกังวลหรือให้เงินใช้อย่างเพียงพอ พ่อแม่ต้องอบรมบ่มนิสัยลูกเพื่อให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ทำตามค่านิยมของสังคมจะได้ไม่ไปสร้างปัญหาให้ใคร และที่สำคัญที่สุดถ้าลูกได้รับการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสมเขาจะเป็นคนที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีทักษะคิดวิเคราะห์ รู้ว่าอะไรถูกหรือผิด ช่วยให้อยู่ในสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลาได้อย่างมีความสุข สามารถปรับตัวได้บางครั้งครอบครัวขาดความพร้อมในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล กล่าวคือการไม่ได้เลี้ยงดูลูกด้วยความรัก ความเข้าใจ ความเมตตาและเอื้ออาทรหรือเติบโตมาในครอบครัวที่ชอบแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงต่อกันทั้งทางกาย วาจา เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้เด็กลอกเลียนแบบ Minton (2012, น. 39) อ้างคำกล่าวของ Canadian Mental Health Association (2011) ว่าการเคารพตนเองและการสร้างภาระนับถือตนเอง ถูกสร้างขึ้นมาตั้งแต่วัยเด็กเล็ก การให้ความนับถือผ่านคำพูดหรือท่าทาง ที่แสดงออกถึงความรักอย่างเหมาะสมและให้กำลังใจทำให้เด็กมีความรู้สึกปลอดภัยอบอุ่น และพร้อมที่จะทำตามกฎระเบียบที่เหมาะสม เพราะฉะนั้นครอบครัวจึงควรมีสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรกับเด็กเด็กทุกคนมีความสามารถตาม

ธรรมชาติที่จะรับรู้ความรัก ความสุข การสร้างสรรค์และเอื้ออาทร ความยุติธรรมและความไม่ยุติธรรม การดูแลเด็กให้เติบโตอย่างมีคุณภาพต้องอาศัย คำชมเชย การสัมผัสที่เต็มไปด้วยความรักและการหลีกเลี่ยง ความรุนแรงหรือการคุกคามเพราะสารเคมีโดพามีนและเซโรโทนินจะทำให้สมองมีความมั่นคงทางอารมณ์และสุขภาพจิตที่ดี (Eisler, 2000, น. 5-8)

อุทัย ดุลยเกษม (2545, น. 2) อ้างถึงท่านเจ้าคุณพระธรรมปิฎกของท่านได้อธิบายว่า “การอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัวไทยคือพ่อแม่มักจะใช้ความเมตตามากเกินไปหรือเรียกว่าโอบอ้อมเกินไปเพราะกลัวลูกจะลำบาก ไม่สะดวกสบาย พ่อแม่ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ลูก รวมทั้งการเลี้ยงดูแบบให้มีจิตใจเป็นผู้ตามและผู้รับทำให้เด็กไทยขาดลักษณะการเป็นผู้นำและผู้ให้” อุทัย ดุลยเกษม (2545, น. 5) สรุปว่า การอบรมบ่มนิสัยเด็กและเยาวชนจึงเป็นภาระสำคัญของพ่อแม่ ในกรณีที่พ่อแม่มีภาระงานที่รัดตัว ไม่มีเวลาเลี้ยงดูใกล้ชิดก็ต้องเอาเป็นธุระใส่ใจในการออกแบบการเลี้ยงดูที่เป็นไปอย่างมีเหตุผล ไม่ตามใจ ไม่เสริมหนุนการบริโภคทำอะไรอะไรจะให้ลูกมีฉันทะในการแสวงหาความรู้

มีเด็กจำนวนมากไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ของตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ พ่อหรือแม่แยกไปมีครอบครัวใหม่และทิ้งลูกให้อยู่ในความดูแลของปู่ย่าตายายซึ่งอาจจะไม่สามารถช่วยตนเองได้อย่างเต็มที่ ถึงแม้ปู่ย่าตายายส่วนใหญ่ให้ความรักอย่างเต็มที่ด้วยการดูแล ให้เงินใช้ แต่คงไม่สามารถที่จะอบรมสั่งสอนหลานให้รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลก การดูแลหลานให้มีภูมิคุ้มกันต่อความเลวร้ายของโลกสมัยใหม่นั้นทำได้ยาก หาก ปู่ ย่า ตา ยาย ไม่เข้าใจวิถีชีวิตสมัยใหม่ Frieman (2001, น. 167-169) ให้ข้อคิดที่น่าสนใจคือ ถึงแม้ปู่ย่าตายายจะรักหลานแต่จะเป็นปัญหาเพราะอาจจะเกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่ที่พอใจจะเลี้ยงในอีกรูปแบบหนึ่ง นอกจากนั้นการที่ปู่ย่าตายายจะกลับมาเป็นพ่อแม่อีกครั้งไม่ใช่เรื่องง่าย การแก้ไขวิธีการสร้างวินัยกรณีที่ปู่ย่า ตา ยาย เป็นผู้เลี้ยงดูนักเรียนและเยาวชน คือต้องแนะนำวิธีการเป็นพ่อแม่ให้ปู่ย่าตายายอีกครั้งเพราะยุคสมัยเปลี่ยนไป ต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ Frieman (2001, น. 170) เชื่อว่า “ส่วนใหญ่ ปู่ ย่า ตา ยาย ขาดทักษะสมัยใหม่ เช่น การสอนหลานทำการบ้าน”

5.2 สิ่งแวดล้อมภายนอก

นักเรียนใช้เวลาในโรงเรียนค่อนข้างมาก เพราะมีรายวิชาที่ต้องเรียน กล่าวกันว่า นักเรียนไทยใช้เวลาในห้องเรียนถึงสัปดาห์ละ 40 ชั่วโมงเพื่อเรียน 8 สาระวิชาตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ การที่โรงเรียนจัดให้มีการเรียนแบบเข้มข้นสำหรับนักเรียนที่อาจจะมีความพร้อมในการเรียนไม่มากนัก มีการบ้านมาก มีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมายทำให้นักเรียนที่มีสภาพความเสี่ยงจากสาเหตุอื่น ๆ เช่น การที่มีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ การไม่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ไม่อยากเรียนรู้ ทำให้นักเรียนอาจจะรู้สึกว่าการเรียนเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถหาวิธีดูแลนักเรียนที่มีความเสี่ยงเหล่านี้เป็นพิเศษ เนื่องจากครูแต่ละคนต้องดูแลเด็กเป็นจำนวนมากพร้อม ๆ กัน เด็กหลายคนอาจจะไม่อยากเรียนเพราะโรงเรียนหรือห้องเรียนไม่ได้สร้างให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองสามารถ (Stipek, 2002, น. 123-125) ความรู้สึกที่ว่าตนมีความสามารถไม่เท่าเพื่อน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำลายความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

Stipek (2002, น. 156-160) กล่าวว่า ครูจึงควรเป็นผู้ที่ทำให้ห้องเรียนเป็นที่ที่ปลอดภัยในการแสวงหาความรู้ ครูควรจะปฏิบัติต่อนักเรียนดังนี้ ให้คุณค่าผู้เรียนในฐานะที่เป็นมนุษย์ ไม่ทำให้อับอายเมื่อได้คะแนนน้อย สร้างบรรยากาศที่ทุกคนรู้สึกปลอดภัย เสียได้ ผิดได้และบอกว่าไม่เข้าใจได้ โดยไม่มีผลเสียตามมาช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรในกลุ่มเด็กหากครูสร้างกลไกให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุขไม่ถูกรังเกียจโดยเพื่อนที่เก่งกว่า ครูจะช่วยให้เด็กเกิดความรักที่จะเรียนรู้

5.3 พฤติกรรมของตนเอง

นักเรียนในช่วงอายุ 14-16 อาจจะพัฒนาพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมเพราะมีประสบการณ์ในชีวิตที่เลวร้าย การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น Vizard (2007, น. 4-6) กล่าวว่าสาเหตุมาจากสิ่งต่อไปนี้ การที่มีระดับการนับถือตนเองต่ำเพราะเหตุการณ์เลวร้ายในชีวิต ระบบการทดสอบแบบเหมาโหลทำให้ไม่อยากเรียนรู้และการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมือนใครทำให้ได้รับความสนใจ นักเรียนมักจะได้รับสารที่ขัดแย้งกันตลอดเวลา “เดียวได้เดี่ยวไม่ได้” ทำให้สับสน การเน้นเรื่องสิทธิของเด็กทำให้ผู้ใหญ่ต้องคอยสนองตอบความต้องการของเด็ก Harter (1987) อธิบายว่า เมื่อเด็กโตขึ้น อิทธิพลหรือแรงสนับสนุนจากเพื่อนจะมีมากกว่า การดูเลจากพ่อแม่ นักเรียนจำนวนมากถูกเพื่อนกดดันให้ทำผิดเพราะการทำผิดวินัยเป็นเครื่องหมายของเกียรติยศ แม้จะไม่อยากร่วมด้วยก็หลบหลีกไม่ได้เพราะตนเองอาจจะถูกคุกคาม

พระราชบัญญัติทางการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดให้ครูให้ความสนใจแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันแต่สามารถเรียนรู้ได้ ในทางจิตวิทยา นักเรียน “ความเป็นเรา” (Self-hood and self-esteem) เป็นตัวกำหนดว่าเราเป็นอย่างไรในสายตาผู้อื่นและเป็นตัวกำหนดการกระทำของเรา ถ้าคนอื่นมองเราดีก็ทำให้เราสร้างพฤติกรรมที่ดี ในทางกลับกันถ้าคนอื่นมองเราไม่ดี ก็ทำให้เราสร้างพฤติกรรมที่ไม่ดี (Minton, 2012: 40-41) Darling-Hammond and Branford, (2005) กล่าวว่า ภาพลักษณ์ของตอนที่เด็กแต่ละคนพัฒนาขึ้นมาจะเป็นตัวกำหนดการใช้เวลาและความพยายาม เช่น คนที่มองว่าตนเองเป็นนักเรียนที่ไม่ดีมักจะไม่ค่อยสนใจเรียน

ห้องเรียนเป็นเสมือนสังคมที่ย่อส่วนลงมา นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการการยอมรับจากครูและเพื่อน Ormrod (2003: 73-75) เชื่อว่า เพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญในพัฒนาการด้านบุคลิกภาพและสังคมของนักเรียน เพราะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนเป็นโอกาสได้ฝึกทักษะเชิงสังคม หากเพื่อนดีจะเป็นแรงสนับสนุนด้านสังคมและอารมณ์ เพื่อนเป็นปัจจัยด้านสังคมที่สำคัญ พวกเขาจะเป็นตัวกำหนดกิจกรรมของกลุ่ม ดังนั้นแรงกดดันจากกลุ่มเพื่อนจึงเป็นสิ่งที่อิทธิพลอย่างมากต่อวัยรุ่นจนกระทั่งก่อตัวเป็น “แก๊ง” ที่ไม่ให้สมาชิกฝ่าฝืนกฎของกลุ่ม ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and belonging needs) คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อนจะรู้สึกว่ามีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ขาดความรักและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยเลือกรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (ชาย โปสิตา, 2549; Creswell and Poth, 2018) โดยใช้ Case study approach ซึ่งใช้ในการศึกษาสถานการณ์หนึ่ง คน ๆ หนึ่งหรือข้อมูลชุดหนึ่ง หรือเหตุการณ์หนึ่ง ตามที่ Merriam (1988, น. 9) อธิบายไว้ สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ซึ่งเป็นการศึกษานักเรียนรวม 7 คน ถือเป็นกรณีศึกษา 7 กรณี รวมขึ้นเป็นกรณีศึกษาของโรงเรียนในเรื่องทำผิวดิน ผู้วิจัยเป็นผู้สอนในโรงเรียนนี้และได้รับมอบหมายให้ดูแลงานด้านวินัย ถือว่าผู้วิจัยเป็นผู้ที่อยู่ร่วมในบริบทกับนักเรียน สามารถสังเกตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างใกล้ชิด งานชิ้นนี้ใช้การตีความข้อมูลที่ได้มาจากมุมมองของผู้วิจัยเพื่อสร้างความหมายจากสิ่งที่เห็น (Merriam, 1988, น. 37)

ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึก และความละเอียดอ่อนของจิตใจ เน้นการตีความจากข้อมูลจำนวนมากที่เป็นรายละเอียดมาสู่หัวข้อหลัก (Stake, 1995; Creswell, 2009: 4) การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์นักเรียน 7 คน ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ของโรงเรียน ผู้วิจัยจะได้ทราบข้อมูลเชิงลึกของนักเรียนที่ไม่สามารถเก็บรวบรวมได้จากวิธีอื่น โดยมีคำถามสัมภาษณ์กว้าง ๆ ดังนี้

1. กรุณาเล่าเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว
2. กรุณาเล่าเรื่องของเพื่อนๆ
3. กรุณาเล่าเรื่องการเรียนรู้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Grounded Theory (Strauss and Corbin, 1990) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่นำข้อมูลจำนวนมากมาวิเคราะห์ในเบื้องต้นตามกลุ่มความคิดของผู้ให้ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์เป็น 3 ขั้นตอนคือ

- 1) Open Coding (นำข้อมูลดิบทั้งหมดมาจัดกลุ่ม)
- 2) Axial Coding (ทำการลดทอนข้อมูลให้เหลือกลุ่มน้อยลง นำข้อมูลจาก ขั้นที่ 1 มาจัดกลุ่มให้มีจำนวนน้อยลงตามหัวข้อที่สามารถเชื่อมโยงได้)
- 3) Selective Coding (ขั้นที่ 3 นี้เป็นขั้นตอนที่จัดให้เหลือหน่วยความคิดน้อยที่สุดสามารถนำมาจัดเป็นทฤษฎีเพื่ออธิบายปรากฏการณ์นี้ได้ ตัวอย่างของการวิเคราะห์มีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชุดที่ 1 จากการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของนักเรียนแต่ละคนตามขั้นตอนของ Grounded Theory เพื่อจัดกลุ่มความคิดและสรุปมาเป็นประเด็นหลักที่นำมาใช้ในการสร้างทฤษฎีเพื่ออธิบายการที่นักเรียนทำผิวดินในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกรณีศึกษา 7 กรณี

นักเรียน	Open Coding จำนวนหน่วยความคิด (Thoughts)	Axial Coding จำนวนหัวข้อหลัก (Themes)	Selective Coding จำนวนประเด็นหลัก (Core Concepts)
ด.ช.เอ	30	ครอบครัวแตกแยก (4) อยู่กับย่า ผู้ปกครอง (15) ติดเกมส์ (1)	<u>ประเด็นหลักที่ได้จากการวิเคราะห์</u> 1.ครอบครัวแตกแยก 2. ป่วยตายายเป็นผู้ดูแล 3.โดดเรียนกับเพื่อน/ 4.ไม่ตั้งใจเรียน 5.ทะเลาะวิวาท 6.ครู/เพื่อนแกล้ง 7.ความสัมพันธ์กับพ่อแม่ 8.ทำกิจกรรมที่เสียเวลา
ด.ช.บี	68	ครอบครัวแตกแยก (26) อยู่กับย่า ผู้ปกครอง (10) โดดเรียน (12) ให้เวลากับเพื่อน (10) ติดเกมส์ (2)	
ด.ช.ซี	122	ครอบครัวแตกแยก (6) อยู่กับย่า ผู้ปกครอง (14) โดดเรียน (20) ติดเพื่อน (7) แข่งรถ (24) กิจกรรมอื่น ๆ (8)	
ด.ช.ดี	87	ครอบครัวแตกแยก(6) ป่วยตายายเป็นผู้ดูแล(7) มีปัญหาทางด้านอารมณ์(33) ติดเพื่อน(9) ความตั้งใจจะแก้ไขตนเอง (11) ความสัมพันธ์กับพ่อแม่ (2)	
ด.ช.อี	62	ครอบครัว(10) ไม่เชื่อครู (1) เพื่อนกลั่นแกล้ง (4)	
ด.ช.เอฟ	80	ครอบครัวแตกแยก(5) อยู่กับตาแม่(2) ชอบทะเลาะวิวาท (2) ติดเพื่อน (11)	

นักเรียน	Open Coding จำนวนหน่วยความคิด (Thoughts)	Axial Coding จำนวนหัวข้อหลัก (Themes)	Selective Coding จำนวนประเด็นหลัก (Core Concepts)
		บุหรี (1) กิจกรรมที่ทำให้เสียเวลา (3)	
ด.ช.จี	268	ครอบครัวแตกแยก(2) ป่วยตายายเป็นผู้ดูแล(28) เพื่อนมีอิทธิพลสูง (131) ไม่ตั้งใจเรียน (38) ทะเลาะวิวาท (15) อยากจะปรับปรุงตัว (4) ความสัมพันธ์กับแม่ (10)	
	717 หน่วยความคิด	36 หัวข้อหลัก	ปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของ การทำผิดระเบียบวินัยของ นักเรียน

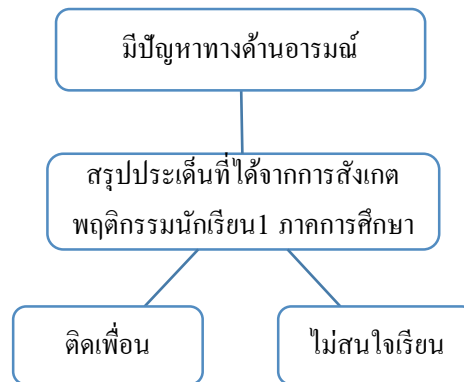
ความสัมพันธ์ของประเด็นหลัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นประเด็นหลักในขั้น Selective Coding และการใช้การเปรียบเทียบ จัดกลุ่มข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (Constant Comparative Analysis) พบว่าสาเหตุของการที่นักเรียนทำผิดวินัย มี 3 ประการหลักคือ ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ อิทธิพลของเพื่อน กิจกรรมที่ทำให้เสียเวลาและสภาพจิตใจของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชุดที่ 2 การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน จำนวน 1 ภาคเรียน

ผู้วิจัยจัดบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนขณะที่มาโรงเรียนตลอด 1 ภาคการศึกษาอย่างย่อ ๆ เพื่อให้เห็นภาพของนักเรียนแต่ละคนว่ามีลักษณะอย่างไร

นักเรียนในงานวิจัยชิ้นนี้ติดเพื่อนมากเกือบทุกคนและมีคนที่ทำตัวเป็นหัวหน้าคอยปกป้องคนอื่น นอกจากนี้ มีจำนวนหนึ่งที่มีบุคลิกภาพเฉยชา สมาธิสั้น เก็บกด รักเพื่อนมากเกินไปจนไม่รู้ว่าอะไรถูกหรือผิด ถึงกับปกป้องเพื่อนในเรื่องของการทะเลาะวิวาท มีข้อน่าสังเกตว่า นักเรียน 6 คนในจำนวน 7 คน มีปัญหาครอบครัวแตกแยก มีเพียงคนเดียวที่อยู่กับผู้ปกครองพร้อมหน้าพร้อมตา แต่ผู้ปกครองจะเห็นภาพลูกของตนตรงกันข้ามกับพฤติกรรมของลูกในโรงเรียนที่ครูและเพื่อน ๆ เห็นจึงไม่ได้ใส่ใจในการอบรมบ่มนิสัยลูก ดูจากภาพที่ 1

ภาพที่ 1 พฤติกรรมของนักเรียนทั้ง 7 คน ที่คล้ายคลึงกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชุดที่ 3 จากการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการกับผู้ปกครองของนักเรียน

ผู้วิจัยได้พบปะกับผู้ปกครองอย่างไม่เป็นทางการภายในบริเวณโรงเรียนเมื่อผู้ปกครองมาที่โรงเรียน จึงได้สอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับนักเรียน ประเด็นที่สรุปได้จากการพูดคุยกับผู้ปกครอง คือ บทบาทของปู่ ย่า ตา ยาย ที่ตามใจหลานอย่างไม่มีเหตุผล จนทำให้หลานสร้างสมนิสัยที่เอาแต่ใจตัวเอง และมีบ่อยครั้งที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ การที่ไม่มีผู้ปกครองคอยดูแลอย่างใกล้ชิด นักเรียนจึงหันไปหาเพื่อนและยอมทำทุกอย่างเพื่อให้เพื่อนรักและรับเป็นพวก

ภาพที่ 2 ประเด็นสรุปจากการพูดคุยกับผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ชุด

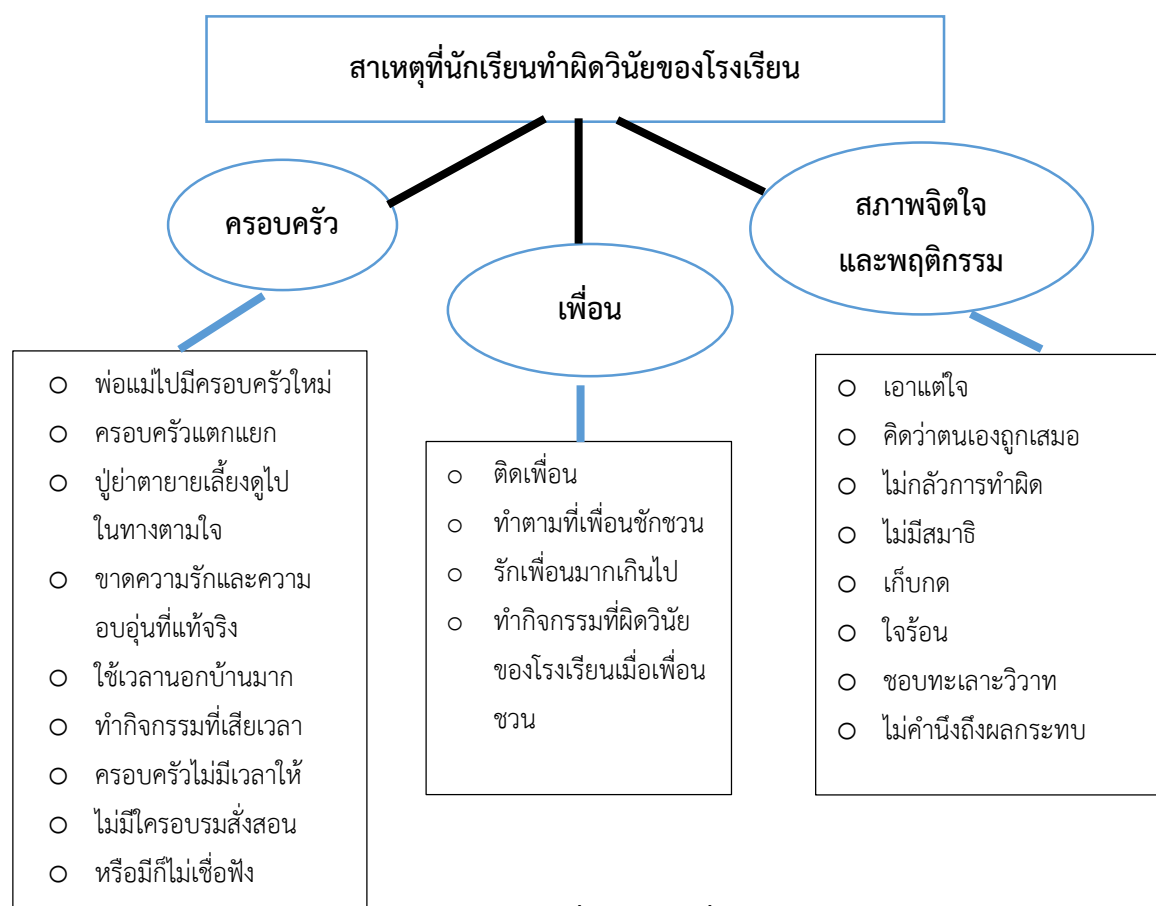
ข้อมูลที่รวบรวมจากเครื่องมือที่ต่างกัน เพื่อตอบคำถามว่าทำไมนักเรียนจึงมักจะทำผิดระเบียบของโรงเรียน มีความคล้ายคลึงกันมาก หัวข้อหลักที่ได้จากการวิเคราะห์ นำเสนอไว้ในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบข้อสรุปประเด็นจากเครื่องมือ 3 ชิ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	ผลวิเคราะห์จากบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	ข้อค้นพบจากการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการกับผู้ปกครองของนักเรียน
ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์		การเลี้ยงดูของปู่ย่า
สภาพจิตใจ	ปัญหาด้านอารมณ์	ปัญหาด้านอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเองไม่เชื่อฟัง
เพื่อน	ติดเพื่อน	เพื่อน
ทำกิจกรรมที่เสียเวลา	ไม่สนใจเรียน	

ทฤษฎีที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ชุด

ข้อมูลที่ได้จากบทสัมภาษณ์นักเรียน 7 คนนำเสนอเป็นสาเหตุหลัก ว่าทำไมนักเรียนจึงทำผิดกฎระเบียบวินัยอยู่เสมอ ดังในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 สาเหตุที่นักเรียนทำผิดวินัยของโรงเรียน

นักเรียนเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากการที่มีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ขาดความรักและความอบอุ่น (อุทัย ดุลยเกษม, 2545, น. 16; Fox, 2001, น. 38; จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณและคณะ, 2541, น. 9-10) พ่อแม่จริงต่างก็ไปมีครอบครัวใหม่ ทั้งลูกไว้ให้ปู่ย่าตายายเลี้ยง ปู่ย่าตายายเลี้ยงดูไปในทางตามใจขาดความรักและความอบอุ่นที่แท้จริง (Frieman, 2001, น. 167-170) ใช้เวลานอกบ้านกับสิ่งยั่วยุอย่างอื่นมากเกินไป นักเรียนเหล่านี้จึงถูกปล่อยปละละเลยทางด้านจิตใจค่อนข้างมาก (Eisler, 2000, น. 5-8) ที่สำคัญที่สุดคือไม่มีใครให้คำแนะนำที่ถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินชีวิตถึงระดับที่ขาดที่พึ่งทางใจ ถึงจะหันไปพึ่งพาเพื่อนสนิท เพื่อนเหล่านั้นก็เป็นเพียงเพื่อนซี้ชวนให้ทำผิดวินัยด้วยกัน และด้วยอุปนิสัยส่วนตนที่นำไปสู่การทำผิดได้อย่างง่ายดาย เช่น ใจร้อน

ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นนักเรียนทำผิดวินัยบ่อยมาก ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าโดยใช้ทฤษฎีของ Maslow (1987) ว่าอาจจะเป็นเพราะการไม่ได้สิ่งที่ต้องการที่เป็นพื้นฐานของมนุษย์แต่แรก นักเรียนจึงไม่สามารถที่จะพัฒนาตนเองให้มีระเบียบวินัย หรือทำสิ่งที่ให้ผู้อื่นพอใจมากกว่าที่จะทำเพียงสนองความปรารถนาขั้นต้นของตนเอง เช่น อยากได้ความรักและการยอมรับ

หากอธิบายด้วยทฤษฎีของฟรอยด์ (อ้างใน McLeod, 2018) อาจจะสรุปได้ว่า เด็กเหล่านี้มีประสบการณ์ในวัยเด็กไม่ดี มีปัญหาอุปสรรคในชีวิต พ่อแม่แยกทางกัน ขาดความอบอุ่น จึงส่งผลไปยังพัฒนาการของเขาไปในทางที่ไม่ดี รู้สึกมีปมด้อย (Stipek, 2002, น. 123-125; Minton, 2012, น. 39) นักเรียนต้องการสร้างความมีตัวตนแต่ด้วยความที่ไม่มีใครอุ้มชู ดูแล ประคับประคอง ให้พัฒนาการเป็นไปอย่างเหมาะสม นักเรียนจึงเลือกการสร้างตัวตนแบบไม่ถูกต้อง เช่น โดดเรียนทะเลาะวิวาท ซกต้อย หรือ ออกไปเที่ยวกลางคืนและซิ่งมอเตอร์ไซด์เล่นกับเพื่อน (Darling-Hammond and Branford, 2005) ในทำนองเดียวกัน หากอธิบายการทำผิดวินัยด้วย Bandura (1977) สามารถกล่าวได้ว่านักเรียนทำผิดวินัยน่าจะขาดความเคารพตัวเองความเชื่อมั่น จึงทำอะไรตามเพื่อนส่วนใหญ่ (Minton, 2012, น. 39) ไม่สามารถหยุดยั้งความคิดที่จะทำสิ่งที่ไม่ดีได้ เมื่อเห็นตัวอย่างไม่ดีจะทำตาม (Bandura, 1977)

แนวทางแก้ไขปัญหาการขาดวินัยของนักเรียน ควรทำเป็นหลายรูปแบบและจัดให้มีขึ้นพร้อม ๆ กัน เพื่อแก้ปัญหาการขาดวินัยของนักเรียน

รูปแบบที่ 1 คือ การป้องกัน ชุมชนอาจจะร่วมมือกันสอดส่องดูแลให้นักเรียนอยู่ในสายตา ดีกว่าปล่อยให้แต่ละครอบครัวดูแลบุตรหลานของตนแบบตัวใครตัวมัน ภาพนี้จะเป็นภาพใหญ่ของการช่วยให้นักเรียนได้รับความอบอุ่นจากคนในชุมชนที่มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะให้คำแนะนำ อบรมบ่มนิสัยนักเรียนให้มีวินัยในตนเอง

รูปแบบที่ 2 คือ การดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดจากครู ให้เขารู้สึกว่าตนเองไม่ได้ถูกทอดทิ้ง ไม่มีใครสนใจ อาจจะช่วยให้นักเรียนรักที่จะอยู่ที่โรงเรียน รักการที่จะเข้าเรียนหนังสือในห้องเรียน ลดการอยากรู้อยากเห็นที่จะทำตัวให้โดดเด่นในอีกด้านหนึ่งเพื่อเรียกร้องความสนใจ โรงเรียนต้องเป็นที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียนทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ

รูปแบบที่ 3 คือ การอบรมบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเช่น พ่อแม่ที่แยกทางกัน พ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ปู่ย่าตายายและครูอย่างจริงจังให้เข้าใจบทบาทของตน ทุกฝ่ายต้องหาวิธีว่าควรช่วยเหลือนักเรียนอย่างไร และควรร่วมมือกันในการดูแลนักเรียนเพื่อไม่ให้เกิดการตามใจนักเรียนแบบไม่ถูกทางเพื่อให้งานเสริมวินัยในตัวนักเรียนมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยในอนาคตมีดังนี้

1 ควรทำงานวิจัยเช่นนี้เพิ่มขึ้นในบริบทใกล้เคียง เช่นใน โรงเรียนอื่นๆที่มีนักเรียนทำผิดวินัยจำนวนมาก เพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับว่าการขาดวินัยของนักเรียนเกิดจากปัญหาเหล่านี้

2 หากสามารถจะนำรูปแบบที่ได้เสนอไว้ 3 รูปแบบมาจัดทำเป็นแบบจำลองเพื่อไปทำงานวิจัยเชิงทดลอง อาจจะได้ผลที่น่าสนใจมาซึ่งจะลดจำนวนนักเรียนที่ทำผิดวินัยที่มีประสิทธิผลควรจะใช้รูปแบบอะไรเป็นงานวิจัยที่สามารถต่อยอดไปได้ ทั้งนี้ต้องอาศัยความมุ่งมั่นของผู้มีส่วนร่วมทุกฝ่ายจึงจะสำเร็จได้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2559). *ระเบียบวินัยของนักเรียน*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

จันทร์เพ็ญ ชูประภารรณและคณะ (2541). *รายงานการทบทวนองค์ความรู้เรื่อง เด็ก เยาวชน และครอบครัวในประเทศไทยและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการวิจัย*.สำนักงานสนับสนุนกองทุนวิจัย.มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ.

ชาย โพธิ์สิตา. (2549). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันวิจัยประชากรและสังคม.

ถวิล อรัญเวศ.(2560).*การลงโทษนักเรียน/นักศึกษา*. Thawin09.blogspot.com.

น้ำฝน กุลขุติธร. (2552). *ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี*. งานวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา.

นราทิพย์ พุ่มทรัพย์.(2552).เปิดตัว 6 รร. ต้นแบบครอบครัวอบอุ่น.ผู้จัดการออนไลน์, 30 มิย. 2552.

ปรีตินัส จันทราภานตานันท์.(2556).*ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนการู้วิทยาคม*.

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

โรงเรียนสามโคก. (2560) *คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2560*. ปทุมธานี: ผู้แต่ง.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา.พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. <http://www.onec.go.th>.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2679*.<http://www.onec.go.th>.

- แพรวพรรณสุริยวงศ์. (2559). *รู้ทันอารมณ์วัยรุ่น รับมือปัญหาความรุนแรง*.สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพ 14 พฤศจิกายน 2559 เข้าถึงวันที่ 28 พฤษภาคม 2561at thaihealth.or.th.
- วิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง. (2551). *การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อวิน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3*.งานวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย ดุลยเกษม.(2545). *ศึกษาเรียนรู้ ภาค 2*.มูลนิธิสดศรี สฤษดิ์วงศ์.
- Ametepee, L.K., Chitiyo, M. and Abu, S. (2009). Examining the nature and perceived causes of
indiscipline in Zimbabwean secondary schools. In *British Journal of Special
Education*, Vol.36 No. 3.USA: Blackwell Publishing, pp. 155-160.
- Bandura, A. (1977). *Social foundations of thought and action: a social cognitive theory* .
Englewood Cliffs, NJ, USA: Prentice-Hall, Inc.
- Canadian Mental Health Association. (2011). Children and self- esteem. Available at [www.
Cmha.ca/bins/content_page.asp?cid = 2-129-68](http://www.Cmha.ca/bins/content_page.asp?cid = 2-129-68).
- Creswell, J. W. (2009). *Research design-qualitative, quantitative, and mixed methods
approaches*. USA: SAGE Publications, Inc.
- Creswell, J. W. and Poth, C. N. (2018). *Qualitative Inquiry and Research Design: Choosing
among Five Approaches*, 4thed., Canada: Sage.
- Darling-Hammond and Branford. (2005). *Preparing teachers for a changing world: what
teachers should learn and be able to do*, pp.1-39.San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Eisler, R. (2000). *Tomorrow's Children*.USA: Westview Press.
- Elbla, A.I. F. (2012). Is punishment (Corporal or Verbal) an effective means of discipline in
schools? A case study of two basic schools in Greater Khartoum/Sudan. In *Procedia-
Social and Behavioural Sciences*.Elsevier Ltd. Pp. 1656-1663
- Erik Erikson (1902-1994) at [www. Oaketon.edu](http://www.Oaketon.edu) 7 bfrank>Psy 120> Erikson's Stages of
Development.
- Evertson, C. M. and Emmer, E. T. (1982). Effective management at the beginning of the
school year in junior high school classes. In *Journal of Educational Psychology*,
Vol.24 No.4, pp.485-498.
- Frieman, B. (2001). *What teachers need to know about children at risk*. New York: McGraw
Hill.
- Fox, G. (2001). *Supporting children with behaviour difficulties-a guide for assistants in
schools*, London: David Fulton Publishers.

- McLeod, S.A.(2018).*Sigmund Freud* retrieved from www.simplypsychology.org/SigmundFreud.html.
- Maslow, A. (1987). *Motivation and Personality*. academia.edu.
- Merriam , S. B. (1988). *Case study research in education: A qualitative approach*. USA: Jossey- Bass Publishers.
- Minton, J. S. (2012). *Using psychology in the classroom*.London: SAGE Publications Ltd.
- National Forum Education Administration and Supervision Journal. Volume, 32, No. 3, 2013.
- Ormrod, J. E. (2003). *Educational psychology-developing learners*. New Jersey: Merrill prentice hall.
- Rogus, J. F. (2001). *Promoting self-discipline:a comprehensive Approach. Theory into practice*. Vol. xxiv, No. 4, pp. 271-276.
- Stake R. E. (1995). *The art of case study research*, Thousand Oaks, California, Sage Publications, Inc.
- Stipek, D. (2002). *Motivation to learn-Integrating theory and practice*. Boston, Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Strauss, A. and Corbin, J. (1990).*Basic of qualitative research-Grounded Theory-Procedures of developing Grounded Theory*, Newbury Park, CA:SAGE.
- Ugurlu, Beycioglu, Kondakei, Sincai, Yildirim, Ozer and oncel (2015). The views of Teachers towards perception of discipline in schools. In *Procedia-Social and Behavioural Sciences*.Elsevier Ltd. Pp. 120-125.
- Vizard, D. (2007). *How to manage behaviour in further education*. London: Paul Chapman Publishing House.